

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 13 lipca 2018 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska
oraz ustawy o odpadach**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 15 czerwca 2018 r. ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o odpadach, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 2 w pkt 1 w lit. b:
 - a) w poleceniu nowelizacyjnym wyrazy „ust. 4a–4h” zastępuje się wyrazami „ust. 4a–4f”,
 - b) skreśla się ust. 4b i 4e;

- 2) w art. 2 w pkt 3 kropkę na końcu zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) w art. 170 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Przepis ust. 1 stosuje się do postępowań w sprawach dotyczących uznania albo odmowy uznania przedmiotów lub substancji za produkt uboczny.””.

MARSZAŁEK SENATU

Stanisław KARCZEWSKI

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu w dniu 13 lipca 2018 r. Senat rozpatrzył ustawę o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz ustawy o odpadach i uchwalił do niej 2 poprawki.

Proponowane brzmienie art. 11 ust. 4b ustawy o odpadach skutkuje brakiem możliwości wniesienia zażalenia na opinię wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska wydawaną przed rozstrzygnięciem przez marszałka województwa o uznaniu albo odmowie uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny. Podniesienia wymaga, iż zgodnie z art. 106 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (Kpa) – jeżeli przepis prawa uzależnia wydanie decyzji od zajęcia stanowiska przez inny organ (wyrażenia opinii lub zgody albo wyrażenia stanowiska w innej formie), decyzję wydaje się po zajęciu stanowiska przez ten organ. Zgodnie zaś z § 5 art. 106 Kpa zajęcie stanowiska przez ten organ następuje w drodze postanowienia, na które służy stronie zażalenie. **Poprawką nr 1** Senat wprowadza ogólne zasady współdziałania organów administracji przy wydawaniu decyzji, o której mowa w art. 11 ust. 4 ustawy o odpadach, wprowadzając możliwość korygowania wadliwego postanowienia wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska w toku instancji, co powinno usprawnić proces wydawania decyzji oraz zmniejszyć liczbę odwołań od decyzji marszałków województwa w sprawie uznania albo odmowy uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny. Ponadto zgodnie z ogólnymi zasadami prawa administracyjnego opinia jest najślabszą formą współdziałania organów administracji publicznej, co oznacza, że ma ona charakter niewiążący dla organu wydającego decyzję. W przypadku, o którym mowa w art. 11 ust. 4e pozytywna opinia wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska nie wiąże marszałka województwa, a co za tym idzie w sytuacji wydania pozytywnej opinii marszałek województwa może lecz nie musi wydawać decyzji o uznaniu przedmiotu lub substancji za produkt uboczny. Wskazana powyżej sytuacja prawna wynika z obowiązujących przepisów oraz zasad współdziałania organów administracji publicznej, nie ma zatem potrzeby wyrażania jej w omawianej ustawie, zatem uzasadnionym jest skreślenie ust. 4e w art. 11 ustawy o odpadach.

Przepisy przedmiotowej ustawy nowelizującej nie wykluczają uczestnictwa organizacji społecznych, w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, w postępowaniu w sprawie uznania lub odmowy uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny. Zgodnie z art. 31 § 1 Kpa organizacje społeczne mogłyby w tych sprawach występować

z żądaniem zarówno wszczęcia postępowania, jak i dopuszczenia do udziału w postępowaniu, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi organizacji i gdy przemawia za tym interes społeczny. Stan taki mógłby powodować dodatkowe wydłużenie tych postępowań i narażać wytwórców na zdecydowanie większe koszty i trudności logistyczne. Uzasadnia to wyłączenie stosowania w postępowaniu w sprawie uznania lub odmowy uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny art. 31 Kodeksu postępowania administracyjnego. Wyłączenie to jest zasadne również z uwagi na techniczny charakter wskazanego powyżej postępowania. Senat przyjmując **poprawkę nr 2** podzielił pogląd, że postępowanie w sprawie uznania lub odmowy uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny nie należy do rodzajów postępowań, w których udział organizacji społecznych byłby uzasadniony, zwłaszcza, że udział wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska gwarantuje właściwy poziom ochrony środowiska.